

redili, poskusim jaz, neizveden kmetič, s svojo okorno roko namestovati, še enkrat prijeti za pero. Ni dobro pa tudi in potrebno, da bi se o nas ničesa ne slišalo. Kaj si bodo mislili naši sosede, ki so poslali mnogo prijaznih zastopnikov k shodu, da sedaj zastonj poizvedujejo ter preiskujejo po časopisih po natančnem popisu! Naša »Edinost« pa je naredila precej velik korak. Mislili so že nekteri, da bode zaspala, ali ne, na shodu je bila tako mladeniško živa, da smo se čudili. Dne 23. brezna (tukaj april tako kličemo) imela je shod. Zborovanja se je udeležilo okoli 500 ljudij, ki so pozorno poslušali govornike. Omenim le kaj malega. Državni poslanec g. dr. Gregorec slikal je, kako stojijo Slovenci proti vladi. Pravil je, da se čudi takó neumljivo oviti štrni politike, da od vsega ni nobene dobrote in koristi nimamo od tega. Tudi je razložil, kako težko je državnemu poslancu najti tovariša, ki bi bil popolnoma enakih mislij in prepričanja, kakor drugi; dokazal je, da iz vsega novega imajo večinoma le židje dobiček, kar že kaže tudi zlata valuta.

Prejšnji načelnik, g. Lekše prišel je tudi k nam iz svoje »Črne gore«, da nas še enkrat razveseli s svojim zabavnim govorom in nam razloži delovanje društva. Mnogi govorniki so še govorili, vsak kaj posebnega in podučnega. Šmarijska godba svirala je izvrstno in začela s svojim »Naprej zastava Slave«.

Sedaj pa pride nekaj novega! Naši domači prvci, kateri so dosedaj še čisto nepoznani bili, zapeli so nekoliko krasnih napevov. Kdo bi si mislil, da vsklije kar tako, brez zunanje pomoči pevsko društvo, ne da bi mi o tem kaj vedeli. Pevovodja g. Jošt bil je zares marljiv ter je z veliko požrtovalnostjo v zelo kratkem času izvežbal svoj mešani zbor.

Naposled vzdignila se je zavesa in videli smo na odru naše diletante. »Župana« igrali so nepričakovano dobro, da smo se čudili, ker nobeden od teh igralcev še prej ni bil na odru. Igrali so: »župana« gosp. Šolinc, Ančko gospd. Vrataričeva, Anžeta g. Jos. Ahtik, Tomaža g. Vratarič in Mihca g. Ivan Ahtik.

Po igri bilo je tudi vse veselo in so nam prosto zabavo sladili šmarijski godei in domači, pa celjski pevci. Bil je res krasen večer.

Cerkvene zadeve.

Krščanska mati moli za svoje otroke.

Sv. Avgustin pravi krščanskim materam: »Vé ste dušni pastirji v vaših hišah!« O da bi vse matere te lepe besede sv. učenika poslušale in spolnjevale, ter spoznale svoj sveti in vzvišeni poklic! Koliko solz bi manj pretočile matere, otroci in sploh ljudje. Kot hišni dušni pastir je dolžnost krščanske matere otroke odgojevati po izreku: »Boj se Boga, in spolnuj zapovedi!« Pobožno in bogaboječe izrejeni otroci zamorejo reči s pobožnim Tobijem: »Imamo vsega obilo, ako se Boga bojimo in vsakega greha varujemo.« Dolžnost matere kot dušnega pastirja krščanske hiše je tudi, da skrbi, naj otroci jutranjo in večerno molitev vsaki dan vestno in pobožno opravijo. Sv. Krizostom pravi: Očetje in matere vzamejo si veliko v skrb, da bi svojemu sinu lepega konja ali lepo posestvo poskrbeli; ali za sinovo dušo in njega razuzdano življenje se nič ne brlgajo. In ravno to je krivo, da je svet ves popačen in v neredu. Sv. Krizostom govori resnico, ko pravi: Zanemarjanje sv. vere pri vzgoji otrok je krivo, da se svet pogublja.

Kot dušni pastir krščanske hiše mora vsaka mati, kakor v vsem drugem, tudi v molitvi dober zgled dajati. Njen lepí zgled bode več pripomogel, kakor lepe besede,

če jih še tolikokrat ponavlja. Kakor dober pastir pazi na svoje ovčice, tako mora tudi krščanska mati paziti na svoje otroke in za-nje moliti. Dobra krščanska mati, kadar moli za svoje otroke, prosi in kliče božjega blagoslova za-nje in za-se, saj vsi dobri darovi pridejo od Boga. Ona priporoča v molitvi svoje ljubljence Sinu Božjemu, ljubitelju otrok, da jih blagoslovi, kakor je blagoslavljal otroke, ko je na zemlji bival. Krščanska mati daruje v molitvi svoje otroke Marijinemu srcu, da bi imeli pomočnico in priprošnjico v nebesih; ona kliče ljube angelje varhe na pomoč, da varujejo ljube otročiče vsake nevarnosti na duši in telesu. O koliko priložnosti ima mati, da porabi prosti čas v poučevanje otrok, Boga spoznavati in v iskreni molitvi ga častiti! In ako otrok greši, naj mati ne moli za razsvetljenje, za popoljšanje? Gotovo!

Župnik F. bil je znan kot dober učitelj in izgojevatelj mladine. Neki oče pripelje k njemu svojega izpridenega sina, naj bi ga on popoljšal. Oče pravi župniku: Jaz sem dečka opominjal, kaznoval in pustil glad trpeti, pa vse je bilo zastonj. Ali ste še s čim drugim, razun kazni in lakote, skušali ga popoljšati? vpraša župnik. Tudi mraz trpeti sem ga pustil, pravi oče. Zdaj vpraša župnik očeta, alj je on tudi kedaj za svojega sina, ali z njim molil? Oče odmaje, da ne. Župnik mu pravi zdaj, da se potem ne sme čuditi, če je ves njegov trud bil zastonj, edino, ker ni molil za svojega otroka, ter ga v molitvi priporočeval Marijinemu in angelja varha varstvu.

Fr. Fr.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sv. Peter pri Radgoni 50 fl., Ptuj 6 fl. 56 kr., Devica Marija v Puščavi 1 fl. 80 kr., Skomarje 7 fl. 50 kr., Sv. Ožbalt pri Dravi 3 fl., Podčetrtek 5 fl.

Gospodarske stvari.

Kako zatirati rjo ali peronosporo?

Za trsno ušjo najbolj nevarna uničevalka naših vinogradov je tako imenovana peronospora ali rja. Hvala Bogu, posrečilo se je strokovnjakom najti sredstva, katera so popolnoma v stanu tej groznej trsnej bolezni priti do kože. Edno izmed najboljših in najprimernihih sredstev je modra bakrena galica (Kupfervitriol) pomešana z vgašenim apnom. Kako da se ta mešanica gledé na čas škropljenja pripravi, naj se tukaj navede. Za prvo škropljenje, katero se mora gotovo še pred cvetjem izvršiti, namreč poprej, ko začnejo glivice (bolezni) kaliti, vzame se na 100 litrov vode poldrugi ($1\frac{1}{2}$ kg) modre bakrene galice in boljše nekaj več ($1\frac{1}{2}$ —2 kg) apna. Posebno je paziti, da se to škropljenje ne zamudi, kajti če se takrat začne škropiti, ko se bolezen že prikaže, tedaj je prepozno in popolnoma brez uspeha. Nekateri škropijo z dobrim uspehom že meseca majnika.

Drugo škropljenje se izvrši hitro po cvetju t. j. 5—6 tednov po prvem škropljenju, ne pa po cvetju. Za to škropljenje vzame se nekaj močnejša tekočina, namreč do 2 kg bakrene galice in $2\frac{1}{2}$ kg apna.

Nekateri časniki*) priporočajo še vedno, da se naj le zjutraj in zvečer škropi, ali to je, kakor so nam skušnje z najboljšim uspehom dokazale, velika pomota.

Z najboljšim uspehom sme se škropiti celi dan, toraj tudi v največji vročini; le zjutraj na roso, ravno pred dežjem in po dežju, dokler je listje še mokro, naj se ne škropi, ker se tako galica preveč stanjša.

*) N. pr. »Kmetovalec«.

Gledé na napravo mešanice opozarjam, da se modra bakrena galica najbolje raztopi, ako se v redko vrečko dene, ž njo vred pa na poprek ležeči kol tako priveže, da se polovica galice v vodo potopi. Črez 24 ur ni več najti sledu o koscih galice v vrečki. Apno za to mešanico se zopet posebej pripravi tako, da se apno v posodi (vedrici) vode v apneno mleko spremeni in predno se z vodo, v kateri se je bakrena galica raztopila, potem zmeša, dobro precedi, da pesek in smetje iz apna odpade. Slabo precejena tekočina delo močno zateguje, naj si še bode škropilnica tako dobra. Škropilnice naj se rabijo le taiste, katere tekočino na trte prše, a ne škropé.

Škropi naj se zgornja (prava) stran lista in tako vse listje, a ne samo listje, temveč tudi mladike in grozdjiče. Sledeče vrste trt so strupeni rosi posebno podvržene: rdeča zastavica, ali črjavina (Zierfahndler), traminec, veltinec, mlinarica (Müllerrebe), žlahtni ver-nač (Trollinger), burgundec beli in modri, klevner (Ruländer) žlahtnina ali rankolina (Spanier, Gutedel) in dr. V kratkem rečeno, so trte z gladkim, bliščečim listjem proti tej bolezni trpežnejše, kakor trte, katerih listje je temno in kosmato. Za enokratno škropljenje se potrebuje na eden oral vinograda štiri hektolitri t. j. blizu poldrugi polovnjak mešanice.

Napravljena mešanica, ki je pri prvem ali drugem škropljenju morebiti preostala, porabi se lahko pri drugem, oziroma tretjem škropljenju. Voda, katera je med tem časom izpuhtela, se pred rabo zopet nadomesti.

Pri vsakokratnem rabljenju naj se mešanica prav dobro iz dna posode premeša in vsikdar pri vlivanju v škropilnico precedi.

Dobre škropilnice se dobivajo pri A. Fiebigger-ju v Mariboru, Jan. Diallyer-ju v Radgoni in J. Allweiler-ju v Rudolfzell na Badenskem.

Prevelika važnost škropljenja je že gotovo vsakateremu vinorejcu znana, toraj upam, da bo storil vsak, kolikor mu največ mogoče, zoper to grozno uničevalko vinogradov.

Strmški.

Vabilo k XI. občnemu zboru društva »Kmetovalec« v Gotovljah, ki se vrši dne 28. maja t. l. točno ob polu 4. uri popoldne v gostilni g. Ivana Kopriva v Gotovljah.

Vspored: 1. Pozdrav. 2. Poročilo o društvenem delovanju. 3. Govor g. A. Petriček: O škodljivcih sadnega drevja. 4. Nasveti živinorejcem, govori g. dež. in okr. živinozdravnik M. Jelošek. 5. Vpisovanje novih udov, oziroma vplačevanje društvenine. 6. Volitev novega odbora. 7. Prosti nasveti. Med in po zborovanju petje, deklamacije itd. K vdeležbi najprijazneje vabi odbor.

Pripomba: Naznanjamo ob enem, da se razteza društvo »Kmetovalec« po spremenjenih pravilih ne samo v občini Gotoveljski, temveč tudi po njenem obližju. Vabimo torej prijazno vse prijatelje kmetijstva in naroda. Na svidenje. — Za društvo »Kmetovalec« Davorin Antloga, tajnik.

Sejmovi. Dne 29. maja pri Sv. Trojici v slov. gor. Dne 31. maja v Cirkovicah in na Rečici. Dne 2. junija pri Novi cerkvi. Dne 4. junija v Puščavi. Dne 5. junija v Mariboru, v Rušah, pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, na Tinskem, v Slov. Bistrici.

Dopisi.

Iz Vitanja. (Poduk v sadjereji.) Dne 14. majnika po prvi božji službi smo se zbrali v prav obil-

nem številu v našem »bralnem društvu«, da smo poslušali poduk gosp. Janeza Belé, učitelja na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru. Gospod učitelj nam je v domači besedi razlagal, katere vrste sadja kaže po naših krajih saditi: kako se drevo sadi, kako je treba z drevesom ravnati pozneje, da rase uspešno in obilo rodi in pa: kateri so sovražniki sadnega drevja in kako jih pokončevati. Naposled so nekateri kmetje gosp. učitelja popraševali o marsikaterih sadjereji zadevajočih stvaréh. »Bralnemu društvu«, kakor gosp. učitelju smo prav hvaležni za ta poduk. Veseli nas, da je gospod učitelj obljubil za letos še enkrat svoj prihod v Vitanje.

Iz Ljutomerske okolice. (Svoji k svojim). V četrtek 4. majnika sem bil v Ljutomeru, da sem pogledal svečanost, kakoršne še ni bilo nikjer na Spodnjem Stajarskem. Nad sto slovenskih gasilcev je na toti dan pokazalo, da so verni katoličani, zvesti Avstrijanci in neomahljivi sinovi slovenske domovine. Okó mi je porosila solza od velikega veselja, ko sem videl, kako se prebujajo naše slovensko ljudstvo. To je pač živi dokaz, da pri nas niso tla za prajzovsko-židovski šulverein, da pri nas ni torišča za brezversko nemškutarijo. Na tisoče in tisoče sem videl ljudstva, kateremu se je bralo z lica, da mu v prsih bije živo srce za pravično slovensko reč. Ko pa sem šel se sprehajati malo po trgu, videl sem tu in tam marsikaj še gnilega. Najprej sem opazil napise na hišah štacunarjev, krčmarjev in rokodelcev. Zdaj so pokazali ptički svoje pravo perje, po katerem jih lahko spoznamo. V srce me je res zabolelo, ko sem našel toliko nemškutarskih napisov. Iz tega se jasno vidi, da imajo nemčurji še zmeraj zadosti korajže. Saj si mislijo, da je slovenski kmet še sploh tako neumen in zabiti, da ne gleda ne na napis, ne na narodnost. Precej še je resnice na tem. Mi še smo vedno tako grozenski bedaki, da nosimo nemškutarjem rado-voljno šibe, iz katerih pletejo biče za nas. Nas pohlevne ovčice je osoda z veliko neumnostjo in zaslepljenostjo udarila. Tu in tam se pa vendar že dani. Naši možje in tudi žene prihajajo do spoznanja, da je res neumno, ako podpiramo brezverske nemškutarje. Neprenehoma je treba skrbeti, da se to spoznanje širi od hiše do hiše, od vasi do vasi. Zdaj pa je posebno lepa prilika, da vsaki s svojimi lastnimi očmi vidi, kje je nemčursko gnezdo. Svoji k svojim! Kaj nam pomaga, ako vedno kričimo, da smo slovenski narodnjaki, nosimo pa svoje krajcarje v nemčurske jasli! Najbolj še v tem grešijo naše žene in dekleta. One grejo rajrajši tja, kjer se jim dobrikajo in sladkajo in to nemškutarji dobro znajo. Za hrptom pa jim kažejo dolge nose in jih imajo za bedaste »hempe«. Poučimo torej naše žene in dekleta, navdušimo tudi nje za našo sveto pravično stvar! Za par krajcarjev pa že ne smemo prodati svoje narodnosti. Mi imamo več slovenskih štacunarjev, krčmarjev in rokodelcev, idimo k temu ali k onemu, k nemškutarskemu naj nas ne nese nikoli noga! In ako tudi vidimo, da ima nemčur to ali ono blago ceneje, to nas ne sme preslepiti. Naš sveti boj proti židovskemu nemčurstvu je več vreden in je dražji, kakor tistih par krajcarjev. Tako delata pravi Slovenec in prava Slovenka. Ako prideš okoličan ali okoličanka v naš trg, odpri najprej oči, potem pa se spomni svoje zatirane domovine, katero ti hoče nemčurstvo vničiti. Spomni se svoje nedolžne dečice, kateri hočejo nemčurski brezverneži iztrgati sv. katoliško vero. Spomni se na vse to in dobro premisli, potem še le idi v štacuno, v krčmo in k rokodelcu! Ako pa vse to nič ne pomaga, potem si črni izdajalec domovine in sv. katoliške cerkve, popolnoma vreden, da se živ pogrezneš v zemljo. Naš božji Izve-ličar pravi: Kdor ni z nami, je proti nam. Ravnajmo se po svetih njegovih besedah. Kdor podpira nemšku-